

4. SONNTAG NACH TRINITATIS – 5. JULI 2020

Andacht für den 5. Juli 2020 (4. Sonntag nach Trinitatis)

چهارمین یکشنبه پس از ترینیتاتیس - ۵ ژولای ۲۰۲۰

نیایش برای ۵ ژولای ۲۰۲۰ (۴. یکشنبه پس از ترینیتاتیس)

پس همانطور که پدر شما رحیم است، رحیم باشید. (لوقا ۶، ۳۶)

امروزه رحیم و شفقت یک واژه عجیب و غریبی بنظر می رسد. نه آنکه، بسیاری نمی دانند این واژه به چه معنی است. بلکه بکار بردن آن کلمه نیز برای بسیاری نا آشنا می باشد. گویی واژه رحیم از مد افتاده است. امروزه پیشرفت و جلب توجه کردن، حقوق و دستمزد، مهم و قابل ارزش است. جوانی و قدرت بدنی، خوشبختی و ثروت و مال و منال با ارزش به حساب می آیند. وقتی ما با دقت بیشتری به مسائل روزمره در زندگی مان توجه کنیم آنرا بهتر می بینیم، بعنوان مثال، در آگهی های تلویزیونی نظایر آن به وضوح نشان داده می شود، آن موقع است که می دانیم رحیم و مهربانی، در آنجا موردی ندارد، رت و خیلی کم از آن نام برده می شود و در زندگی روزمره ما جایی ندارد.

ما انسانها بیشتر متخصص در قضاوت و پیشداوری درباره دیگران هستیم. ما سریعاً درباره موقعیت همسایه خود و وضعیت خانوادگی آنان اظهار نظر و داوری می نماییم. ما درباره جوانان امروزی فوری قضاوت می کنیم. یا اینکه درباره انسانهای مسن در بین مان را مورد داوری قرار می دهیم. در واقع ما دائماً در حال قضاوت کردن دیگران هستیم بدون اینکه واقعا آنان را بشناسیم. بی آنکه به خود زحمت بدهیم، به شکل یک داور خوب قضاوت کنیم، بگذریم از اینکه، حرفه ما داوری نمی باشد، و داوری بسیار بد وضعیفی را ارائه می دهیم. "همانطور که پدر شما رحیم است، رحیم باشید. این نسخه سفارش شده از طرف عیسی مسیح برای زندگی روزمره ما می باشد. رحیم باش. انسانها را با قلب خود بنگرید.

"انسان ها تنها با قلبشان می توانند به خوبی وبه وضوح همه چیز را ببینند"، این جمله یک شاهزاده کوچک در یک کتاب بسیار معروف می باشد. چرا آدمی با قلب خود بهتر می تواند ببیند. به این دلیل که آدمی با قلب خود همه چیز را خیر خواهانه می ببیند. زیرا انسان با قلب خود همه چیز را بهتر و منصفانه تر می تواند قضاوت نماید. وزیرا انسان با قلب خود همزمان افکار بخشش و برائت را بیشتر مد نظر میگیرد. والیته ما انسانها همواره به چنین افکار نیک و خوب احتیاج داریم. وگرنه اینطور می بود که وقتی زندگی ما به آخر می رسید، خداوند از طرف خود یک جانه ما را فقط داوری می نمود، به جای آنکه ما را ببخشد. اگر خداوند ما را درباره هر چیز کوچکی مقید و پایبند می دانست روزانه ما بارسنگینی از گناهان را بردوش خود می کشیدیم. اما خداوند، پدر آسمانی، ما را هر روز مورد عفو قرار داده و ما را می بخشد. صلیب بر روی تپه جلجاتا (گولگاتا) یادآور خاطره این کار است که همواره ما از جانب خود با جرات و شهامت دیگران را بخشیده و مجددا با یکدیگر از نو شروع و آغاز میکنیم.

" پس همانطور که پدر شما رحیم است، رحیم باشید. " یا اینکه: شما می توانید خود رحیم باشید چرا که خداوند نسبت به شما نیز رحیم می باشد. و رحیم بودن و با چشم دل مسایل را دنبال کردن باعث راضی شدن ما می گردد. من همیشه این مورد را در زندگی تجربه نموده ام که عصبانی شدن درباره رفتار

شخص دیگری در وهله اول خود من را می آزارد. ولی بخشیدن آن شخص توسط خودم، مرا آزاد می سازد. داوری در باره دیگران کلا یک کار سنگینی است بخصوص برای خود ما بعنوان یک داور منصف. رحیم بودن و شفقت داشتن، بخشش، هم ما را و هم دیگران را آزاد و رها می سازد. این چنین تجربه ایی را هر یک از ما می توانیم در زندگی روزمره مان انجام دهیم. و از این تجربه خوب شاید بتوانیم حتی در روش و راه زندگی روزانه مان استفاده نماییم، یعنی همان رحیم بودن، دلسوزی و بخشش و سخاوت.

"فقط با چشم دل و قلب می توان به خوبی به همه چیز نگریست". با دل و قلب خود به مسائل نگریستن، رابطه ما را با انسانهای دیگر دگرگون می سازد. سپس آنجاست که ما پی می بریم نباید در وهله اول متوجه تمام اشتباهات دیگران که فوری به چشم ما جلوه می کنند شویم بلکه با آنان طوری دیگری برخورد نموده، آنجاست که ما متوجه می شویم که آنان دارای سرشت خوب و بهتری نیز هستند. آنجاست که ما پی به یافتن پدیده های مشترک بین خود و دیگران، و شخصیت خوب آنان می شویم. آنجاست که ما پی می بریم که اغلب ما نگرانی های مشترک و شادمانی های یکسانی داریم. و آنجاست که شادیها و غم و اندوه، ما را به یکدیگر پیوند می دهد. رحیم بودن و دلسوز بودن زندگی روزانه ما را تغییر می دهد. و البته باعث بالا رفتن کیفیت زندگی و طبیعتا، طرز زندگی با انسانهای دیگر را هم دگرگون میسازد.

رحیم بودن باعث امکان شروعی، نوین گشته مخصوصا آنجایی که گناه باعث دلسردی و پریشانی میگردد. کدامیک از ما آن رانمیشناسد و تجربه نکرده است که در دوران کودکی کاری را به خطا و سهوا انجام داده ایم. و اینکه بعد از انجام آن سخت وحشت زده و نگران از لورفتن و کشف آن اشتباه بوده و همواره امید داشتیم تا اینکه کسی به آن پی نبرد. امیدوارم این تجربه خوب را هم هر کدام از ما انجام داده باشیم که مادریا پدر ما را در آغوش گرفته و پس از پی بردن به آن اشتباه گفته باشند: "حالا دیگر بس است! کارت درست نبود، ولی اشکالی ندارد و حالا دیگر بس است!"

و امیدوارم امروز هم این تجربه را داشته باشیم، که خداوند بگوید: "حالا دیگر بس است! کارت درست نبود، ولی اشکالی ندارد و حالا دیگر بس است!"

من آرزو دارم اینگونه تجارب را برای همه، و در نهایت بطور روزانه با خداوند و با دیگران داشته باشیم. اینکه ما شاهد بخشش بوده و دیگران را نیز ببخشیم. آنوقت ما انسانهای خوشبختی تری خواهیم بود زیرا آن وقت است که خداوند گناهان ما را نمی شمارد، و زیرا ما می توانیم یکدیگر را ببخشیم. زیرا ما می توانیم رحیم باشیم، همانطور که پدر ما در آسمان رحیم است.

خداوند ما در این مورد قدرت عطا نما، و پروردگار ما، هر روز دوباره چنین فرصتی را به ما می دهد که رحیم بودن را تجربه و مشاهده نماییم!

Liedvers (EG 335,1)

سرود

مرا رحمت وارد گردیده، / رحمتی، که من ارزش آنرا ندارم؛ / من آنرا بعنوان یک معجزه ایی حساب می نمایم، / قلب مغرور من هرگز خواستار چنین آرزویی را نداشته. / ولی حالا میدانم و خوشحالم / جلال و شکوه و تمجید بر شفقت او. (اگ، ۱، ۳۵۵)

Gebet

دعا

زیرا، تو، خداوندا، گناهان مان را می بخشی، ما هم می توانیم گناهان یکدیگر را ببخشیم. زیرا تو نسبت به ما رحیم می باشی ، در بین ما نیز رحیم بودن جایگاه خود را دارد. بنابراین هر روز قدرت خود را به ما عنایت نما ! آمین

Johannes de Kleine

یوهانس دو کلاینه